Ч. 232. Неділя 29 (16) жовтня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциі:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Рада державна. — Італіяньско-турецка війна. — Ворохобня в Хіні.

На передвчерашнім засіданю національно-німецкого союза предсідатель здав справу з конференций, проваджених з президентом міністрів. На тій конференциі подав бар. Ґавч до відомости Німців жаданя Чехів, від сповненя яких они роблять залежною свою участь в праці палати. Жаданя сі такі: обсадженє двох ресортів урядниками ческої національности; в усіх міністерствах має бути один шеф секциї ческої національности; ческі судиї, що були поминені при послідних іменованях, мають дістати відшкодованє; аж до остаточного уреґулюваня язикової справи при судах в Чехах належить старати ся о поправу відносин і увзгляднене Чехів при предложеннях о льокальних зелізницях і при законі про водні дороги; вкінци заспокоєнє культурних ческих потреб, особливо ческого університету і ческої техніки в Празі. Дальше президент міністрів предложив проґраму праць і висловив бажанє, щоби буджетова провізория була залагоджена перед сьвятами, а також буджет і войскові реформи в комісиях. Що-до урядничих предложень премієр висловив бажанє, щоби они були як найскорше полагоджені, однако, щоби палата не приняла таких ухвал, яких правительство не могло би приняти.

По довшій дискусиї національно-німецкий Союз рішив відкинути жаданя Чехів і заявив, що нема причин до зміни теперішного становища супротив правительства, як довго оно нічого не зробить такого, щоби могло шкодити німецким інтересам.

Комісия дорожняна радила над внесенєм посла Верстовека в справі отвореня всіх більших торгів для средств живности і дрібної продажи, в справі децентралізациї торгів і т. д. Підчас дискусиї посол Лясоцкий вказав на те, що в Перемишли мимо зниженя цін худоби і безрог ціни на мясо піднесли ся. Бесідник за численних прикладах доводить, що там, де рільники самі бють худобу, ціни мяса є о 56—76 сотиків низші. Вказує на досьвід, зроблений в Кракові зі спілковою пекарнею социялістичної орґанізациї. Вносить, щоби § 14 промислового закона доповнити в тім дусі, щоби там, де сего вимагають апровізацийні відносини, дозволено різництво без доказу увдібненя. По довшій дискусиї внесенє посла Верстовека принято; при голосованю над внесенєм посла Лясоцкого показав ся брак комплєту.

Вчера вела ся в палаті послів дальша дискусия над буджетом. Перший забрав голос президент міністрів бар. Ґавч і виголосив довшу проґрамову бесіду. Обговорював справу дорожні і поліпшенє платні урядників, вказав на трудности, які лежать в самій палаті що до успішного веденя парляментарних нарад, заявив, що правительство буде стреміти до того, аби придбати для більшости великі сторонництва, а іменно Німців, Чехів і Поляків. Що до Поляків сказав, що правительство чує ся щасливим, що все може числити на Коло польске, котре має зрозумінє для великих задач держави і піддержує їх. Натомість що до социялістів заповів, що правительсто не піддасть ся їх теророви.

По президенті міністрів промовляли ще пп. Штайнвендер іменем Німців, Вісковски іменем ческих аграриїв і Білиньский іменем Кола польского.

По промові пос. Білиньского перервано дискусию, відчитано внесеня і інтерпеляциї та закрито засіданє. Слідуюче нині.

Як доносять з Відня по нинішнім засіданю палати послів, послідує перерва в нарадах парляменту аж до 6 падолиста. Вибори членів делеґациї мають відбути ся за яких 14 днів.

„Berl. Tageblatt“ доносить з Константинополя, що від двох днів коло Дерни (в Киренаїці) ведуть ся безнастанні бої, в котрих Італіянців вже кілька разів відперто. По італіяньскім боці мало впасти богато вояків. За те римска агентия Стефані доносить з Тріполісу: Ніч з 24 на 25 минула спокійно. Опісля пе-

8)

Крізь стіну.

(З француского — Кл. Моффета).

(Дальше).

По списаню в протоколі тих скупих зізнань, заявлено гостям, що они можуть вийти з готелю, що они й зробили мовчки і дуже пригноблені.

Тепер почато розпитувати ся за Кітреджем; але дізнано ся всего тілько, що портиєр, величезний хлопище в лібериї пригадав собі, як около 9-ої години якийсь молодий пан зійшов з поверха на долину і зажадав чим скорше дорожки. Портиєр з огляду на бурю радив єму ще трохи заждати, але молодець підніс ковнір до гори, вибіг серед зливного дощу на улицю і скочив до переїзджаючого порожного фіякра.

Коли слідство дійшло до тої точки, лучило ся щось зовсім несподіваного. Один з поліциянтів вбіг до комнати, де був Пужо і доніс, що з'явив ся якийсь молодий чоловік, аби забрати річи дами зпід ч. 6.

— Покличте мені сюди Йосифа! — приказав комісар і коли кельнер явив ся, поручив єму, аби добре приглянув ся тому чоловікови і позволив єму спокійно відійти.

— Ви повідомили о тім пана Жібелена? — спитав поліциянта, а коли той притакнув, сказав спокійно:

— Ну, нехай же він ділає дальше.

В хвилю опісля вернув Йосиф, аби здати справу і показало ся, що плащ і торбинку забрав той сам чоловік, на котрого вже було підозрінє — іменно Льойд Кітредж.

IV.

„В імени права“.

Коли Кітредж всідав з плащем і торбиною до фіякра, був пересьвідчений, що має перед собою ще лиш кілька хвиль свободи і мусить вивязати ся з своєї задачі як найскорше. Приказав візникови їхати скоро на улицю Вожірар.

— Числа не знаю. Їдьте лиш! — додав.

Візник воркнув щось і луснув з батога. Вскорі потім візник обернув ся і побачив зовсім виразно крізь переднє вікно, що єго гість отворив шкіряну торбину і витягнув з середної передїлки кляпу, на котрої спідній стороні було витиснене імя золотими буквами. Спершу пробовав він стерти зі шкіри букви своїм ножиком, а коли то не удавало ся, відрізав цілу кляпу від торбинки і держав еї в руці надуkуючись. Нагло підвів голову і поглянув просто в сьвітячі очи візника. Спокійно крикнув до него, аби їхав в иншім напрямі. Робив то ще кілька разів, так що було вже по півночи, коли задержали ся перед на послідок поданим домом при улици Кльоатр Нотрдам. Молодий Американець не здивував ся, коли за єго фіякром задержав ся другий, лиш потягнув сильно за дзвінок і зник з плащем і торбиною в брамі дому.

В тій самій хвили зліз з другого фіякра Жібелен в товаристві батька Тінїоля і одного поліциянта і сказав роздратованим голосом до своїх товаришів:

— Спитайте сторожа, куди він пійшов і стережіть задних дверий. Коли не верне за десять мінут, пійдемо на гору.

Відтак приступив до фіякра, яким приїхав Кітредж, і сказав:

— Ось тут маєте гроші. Можете їхати. Того чоловіка я заарештую.

— А не додасте навіть на пиво? Га, то добраніч, пане Жібелен! — сказав візник, ударивши коня, а коли здивований Жібелен спитав:

— Звідки знаєте мене? — махнув від'їзджаючи глумливо рукою і сказав:

— Спитайте Beau Cocono!

Але тепер треба насамперед згадати, в який спосіб опинив ся Кітредж в такім критичнім положеню. Відповідно до умови явив ся він около години пів до десятої у Боннетонів і сидів вигідно у Алісиї, аж явила ся тітка Боннетон зі строгим видом і заявила єму, що мусить єго просити, аби він перестав відвідувати Алісию, бо пан Ґренер не желає собі того. То навпаки Кітредж вже чув і знав, що то був свояк Алісиї, якийсь різьбар, що жив

ред полуднем один офіцир, піднявшись на літаку, ствердив, що на оазі Апізії находить ся 6.000 Турків. Тоту оазу збомбардовано, причім убито на ній 300 ворогів. Італіяньскої втрати депеша не означує.

Нині знов та сама аґентия доносить під датою 26 с. м.: По спокійній ночи, над раном побачено, що Турки приготовлюють новий напад при помочи Арабів. Неприятеля була велика сила, бо около 6.000 людий. Літаки розглянули позициї ворога і відтак наша артилерия розпочала огонь. Також корабель „Сицилія“ брав участь в борбі, котра була незвичайно завзята. В кількох місцях прийшло до борби на баґнетн. Наші здобули зелений прапор і відперли Турків. Втрати неприятеля дуже значні; полишив він що найменше 1000 убитих і велике число ранених. Здасть ся, що Турки втратили високого офіцира, бо его тіло винесено з поля борби серед граду наших хкуль, при чім богато Турків упало. Доми і села перед мурами Тріполісу спалено, так що тепер не грозить нам ніяка небезпечність від заду. В місті спокій.

В Хіні ворохобники перемагають. Як доносять нинішні депеші, здобули они найбільше хіньске місто Кантон і маширують на столицю Пекін. Цїсарский двір мав вже покинути столицю.

Відслонене памятника Цїсаря Франц Йосифа в Синькові.

В ярі над Дністром в повіті заліщицкім лежить велике село Синьків. Людність ту середно заможна, а богато виеміґровало до Канади, звідки присилають нераз високі свої зарібки на закупно землї і сплати довгів. Жите ту тихе, бо село відтяте від більших міст, а комунікация недогідна, задля браку мостів на Днїстрі і Сереті. Тож мало хто до нас ту покажесь з інтеліґенциї, хиба наш селянин або буковиньский зза Днїстра, котрі численно спішать що року в день 22 мая на великий відпуст до Синькова яко в день перенесеня мощий сьв. О. Николая. Старі люди розповідають, що в давних часах навіть князї волоскі зі своїми дружинами приїзджали на той відпуст.

Але і у нас народ поволи рушае ся. Сего року, минулого місяця на празник, що припадае на день Преосьв. Богородиці, відбуло ся торжественне посьвячене і відслонене памятника Цїсаря Франц Йосифа І. Памятник той поставила громада за стараньем начальника громади Николи Бзового і радних своїм коштом около 2000 К на памятку 80-их уродин нашого так доброго і всїми народами любленого Монарха.

Памятник, поставлений в середині села, зроблений з білого тесового каменя, на високім цокли з бюстом Цїсаря, виглядае дуже красно. Виконала его і уставила робітня Москалюка в Чернівцях. На фронтовій стіні вмуровано ґранітову таблицю, на котрій містить ся відповідний напись.

На се торжество прибули запрошені громадою з Заліщик гості Вп. Панове: староста Вельце, комісар Старосольский, інспектор шкільний окружний Юзва, а з ради повітової люстратор п. Тіль, яко репрезентанти властий повітових. Крім них був ще відпоручник обшару двірского п. Павловский, жандармерия і сторожа скарбова, та величезний здвиг народа —делеґациї сусїдних громад і „Січи“ зі своїми відзнаками і з власною музикою.

Коли скінчила ся Служба Божа в церкві, наступило посьвячене і відкрите памятника. Місцевий парох, отець Іван Кушик, мав до народа відповідну проповідь, а по нім забрав голос Вп. Староста, котрий поясниввши значіне того торжества, вказав в теплих словах на особу достойного Монарха, котрий обнимае всїх своєю добротою, милосердієм і справедливостию. Під таким панованем повинні всї як одна родина жити в спокою, згоді і любви. По сїй промові вніс оклик: Наш Найяснїйший Пан, Цїсар Франц Йосиф І. най жиє! — а за ним повторив той оклик трикратно весь народ. Відтак відсьпівали школярі уставлені під дозором учителів гимн народний в обох краєвих мовах.

По скінченю того торжества удали ся всї запрошені гості до будинку шкільного, де їх громада приймила обідом. В будинку громадскім пп. Радні приймали окремо депутациї сусїдних громад і Січовиків. — Передплатник „Народ. Часописи“.

Новинки.

Львів, 28 жовтня 1911.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский вернув з Відня до Львова.

— **Іменованя в армії.** Є. В. Цїсар іменував команданта XI корпуса (львівского) Шедлера інспектором армії. Командант 30 дивізиї піхоти Кольошварі іменований командантом XI корпуса. Командант I дивізиї піхоти в Сараєві, польний маршал-поручник Аппель іменований командантом XV корпуса.

— **Затверджене вибору.** Є В. Цїсар затвердив вибір о. Григория Василькевича, гр. кат. пароха в Лужку горішнім на презеса а Стефана Созаньского, властителя більшої посїлости в Созани на заступника презеса Ради повітової в Старім Самборі.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Станисл. Бадені нездужає від кількох днів поважно, дістав іменно запаленя жил в нозї зломанії перед кількома роками. Вчера відбуло ся консилїюм, в котрім взяли участь проф. універс. др. Зембіцкий і др. Ґлюзіньский. Стан здоровля поки що не викликує поважнїйшої обави але недуга есть одною з тяжких.

в Бельгії і діставав з Парижа від часу до часу замовленя на роботу. Коли Алїсия запротестувала з обуренем против того, відповідала тїтка Боннетон злобно, що она на жадане пана Ґренера розвідувала ся о єї американьскім приятелю і дізнала ся, що він якийсь час жив з гри в карти, а виграні гроші перепускав з одною неморальною особою. Пан Ґренер, що вже майже пять літ платить за Алїсию удержане, почуває ся як єї од нокий свояк до відвічальности за неї і жадає, аби молоді люди сейчас зірвали всякі зносини.

Кітредж дуже поблїд і хотїв щось відповісти, але Алїсия випередила его і сказала зовсїм просто:

— Дай спокій, Льойд! Не хочу нїчого чути. Знаю тебе і того досить для мене.

— Дякую тобі — шепнув молодець зворушений, поглянувши ніжно в єї хороші очи. — Ти ангел, моя Алїсие, але тепер повинна ти о всїм дізнати ся. Та женщина не була зовсїм „неморальною особою“, тілько дамою, замужною жінкою, в котрій я залюбив ся і за котрою приїхав до Парижа.

— Нїчого собі дама, що сама з молодим мужчиною обідає по сепаратках! — глумила ся тїтка Боннетон.

Льойд відвернув ся від неї і говорив дальше:

— Я уявляв собі, що єї люблю і хотїв єї наклонити, аби взяла розвід і віддала ся за мене. Тому покинув я добру посаду в Нові Йорці, а тепер -- ти вже знаєш, як менї тут повело ся. Але між тим отворили ся менї очи; я пізнав, що був дураком і що завів ся на нїй та на силу від неї відорвав ся. Спершу було менї тяжко, але відтак пізнав я когось — він глядів па Алїсию сияючими очима — і від того дня став я внешим чоловіком та зробив конець зі всїм, з грою і неробством. Тому вже шість місяців і від того часу не бачив я тої дами та розпочав нове житє.

— Коби то хто тому вірив! — відозвала ся тїтка Боннетон згірдно. — А тепер будьте ласкаві йти. Завтра напишу до пана Ґренера.

В тій хвили хтось застукав у двері і до комнати увійшла сторожиха, подаючи Кітреджеви лист.

— Від одної дуже елеґантної дами, що жде на долині в повозї — шепнула до жінки церківника. — Дала менї франка. Коби ви єї побачили! Сидить в витятій суконї, без капелюха і плаща в повозї!

Між тим Кітредж перечитав лист і стояв як скаменїлий.

— Боже великий! — шепнув до себе. — Єго лице було біле як стїна.

— Льойд — шепнула Алїсия. — Але він стрепенув ся і змішаний відповів:

— Я мушу йти — не можу тобі нїчого сказати --

— Але ти чей вернеш! — скрикнула дівчина благаючи.

— Нї, нї — відповів хрипким голосом.— Тепер всьо пропало.

— Она приступила до него і поклала свою руку на его рамя.

— Мусиш вернути, Льойд! Лиш ще той один раз! Я не пійду спати і буду ждати на тебе.

Він вагував ся хвилю, однако не міг опертися єї благаючому поглядови.

— То добре, я прийду — воркнув і вибіг з комнати.

Поволи минали години. Вибила десята, одинацята, вкінци дванацята. Алїсия сиділа непорушно і ждала, а навіть тїтка Боннетон замовкла на вид єї блїдого поважного лиця. Вкінци заїхав перед дім віз і за хвилю стояв Кітредж перед нею.

— Ось я — сказав беззвучним голосом— але сейчас мушу знов іти.

— Алїция впялила свої темні очи в его лице і спитала:

— Чи то була та дама, о якій ти нам перед тим розповідав?

— Так.

— Ти був цїлий час з нею?

— Нї, ледве десять мінут.

— Що з нею діє ся?

— Она в небезпечности і я мусїв їй помочи.

— А ти — чи й ти в небезпечности?

Кітредж мовчки притакнув головою.

— Можу тобі помочи?

Він вхопив єї руки і сказав з жаром:

— Лише в той спосіб коли будеш вірити в мене. Я тебе не обманив — не люблю тої женщини — люблю тебе, лиш тебе одну. Але що я нинї зробив, то мусїв зробити.

Она хотїла щось відповісти, але надумала ся і глядїла хвилю мовчки на него. Відтак шепнула:

— Вірю в тебе.

Тимчасом тїтка Боннетон почула на долині якийсь підозрїний шелест і виглянула крізь вікно.

— Боже сьвятий! Поліциянти! — воркнула до себе, коли рівночасно на сходах почули ся тяжкі кроки.

— Що то? — скрикнула Алїсия здрігаючи ся.

— Побачимо — відповіла стара злобно.

Зараз по тім застукала якась нетерпелива рука до дверий, а грубий голос відозвав ся:

— Отворіть в імени права!

(Дальше буде).

— **Іспити кваліфікаційні** на учителів шкіл народних перед комісиею іспитовою в Сокали розпічнуть ся дня 13 падолиста. Реченець вношеня подань до 4 падолиста.

— **Огні.** У фабриці фортепянів п. Шкальского на І поверсї при ул. Оссолїньских ч. 8 вибух онoгди по полудни огонь в наслїдок того, що від розпаленої печі займили ся габлївки і тріски. Сторожа пожарна загасила огонь. — В Сколошові к. Радимна згоріла дня 25 с. м. о 3 год. по полудни хата коло медоситі Цукерброда. Займила ся вже була й сусїдна хата, але ще в пору наспіли „Соколи" і огонь загасили.

— **Дрібні вісти.** Погранична сторожа скарбова одержала нові відзнаки в виді цісарского орла, що мае ся носити на вилогах коло відзнак ранґи і на вилогах плащів. — Завтра, в неділю дня 29 с. м. відбуде ся в Трушовичах добромильского повіта о 1 год. по полудни посьвячене прапора „Січи". — Концесию на нову аптику в Чорткові одержав маґістер фармациї Симон Демант. — Страйк в Лисятичах стрийского повіта закінчив ся користно для робітників-селян. — Краєва спілка для виробу приборів шкільних у Львові при улиці Панській збанкротувала, а в Сяноцї збанкротувала книгарня Сал. Рубіша — На двірци придержано 13-лїтну дївчину Стан. Завадску, доньку стражника зел. в Гаях, котру мачоха вигнала з дому. Дївчиною заопікувала ся п. Осядачова, замешкала при ул. Шептицких ч. 22.

— **Важне для орґанізаторів обходу в честь Шашкевича.** З нагоди Шашкевичевого ювілею видав Руске товариство педаґоґічне популярну книжочку **Памятка з Маркіянового Сьвята** — Оповіданє про Маркіяна Шашкевича. Написав Михайло Возняк. Книжочка писана популярно, надаеть ся до масової кольпортажі між народом, для молодїжи і для шкільних бібліотек. Ціна 20 сот. Хто замовляе більше як 100 примірників, дістае опуст 20%. Замовленя приймае: Канцелярия Руского тов. педаґ., Львів, ул. Мохнацкого ч. 12.

— **Маркіянове сьвято в Бродах.** Заходом українських товариств в Бродах відбуде ся в салї „Товариства музичного" в Бродах концерт з нагоди 100-лїтних роковин уродин Маркіяна Шашкевича при ласкавій участи Всч. о. Евгена Купчиньского, славнозвісного руского цитриста та акад. хору „Бандурист" зі Львова. Ціни місць: Крісла по 2 К, крісла на бальконі по 1 К. Вступ на салю 80 сот., для пп. студентів 30 с. Початок точно о 8-ій годині вечером. Чистий дохід призначуе ся на докінченє будови укр.-руской бурси в Бродах товариства „Основа". Зголошувати ся до участи в сїм комерсї належить на руки о. А. Зафійовского в Бродах найдальше до 31-го с. м. за попередним надісланем суми 4 корон від особи. Пізнїйші зголошеня не будуть узгляднені.

— **Маркіянове сьвято в Перемишли.** Перемиські Русини ладять ся також до достойного сьвяткованя Маркіянового сьвята. Під проводом адвоката дра Загайкевича завязав ся комітет, котрий — як доносять до „Дїла" — покінчуе вже приготовленя на день 6 падолиста. В перворядній різьбарскій робітни Маврского працюють горячково над викінченем величавого памятника, що стане правдивою окрасою катедральної церкви. Артист маляр Скруток малює портрет Маркіяна, котрий буде уміщений в памятнику. Монтованє памятника розпічне ся в тих днях. В дни 6 падолиста наступить торжественне отворенє улиці Маркіяна Шашкевича, тепер Глиняної, яку рада міста Перемишля на внесенє радного о. мітрата Подолиньского порішила одноголосно назвати улицею Маркіяна Шашкевича. Тогож дня довершить голова комітету др. Загайкевич відслоненя памяткової таблиці, поміщеної на однім з каменицїв при ново названій улиці. В тім дни сьвяточнім відбуде ся популярний концерт для народа. Взагалї торжество заповідае ся дуже сьвітло.

— **Нещаслива пригода з оружием.** Побережник Олекса Комар обходив ся сими днями так неосторожно з рушницею на лїсничівці в Жабокруках, бобрецкого повіта, що спричинив вистріл і цїлий набій поцїлив в серце Володислава Москалу, лїсничого в маетности п. Стефана Тавшіньского. Комара арештувала жандармерия і відставила до арештів суду повітового в Бібрцї.

Господарство, промисл і торговля.

— **Господарске віче в Рогатині** скликане о. шамбеляном Городецким відбуло ся дня 25 с. м. Всїх участників було около 200. Віче отворив о. шамбелян Городецкий довшою промовою, в якій представив задачі і ціль „Сільского Господаря" в Рогатині, при чім згадав на байдужність та неохоту наших селян до науки та до поліпшеня способу своєї господарки. Відпоручник „Сільск. Госп." п. Горегледь в своїм рефераті подав значінє та способи плеканя худоби. П. др. Терлецкий говорив про значінє спілок для збуту худоби. О. Яворский подав до відома, що що середи відбувати будуть ся в льокали Читальні „Просьвіта" в Рогатині, а як буде більше учасників то в найбільшій салї ґімн. виклади з области наук гсподарских і ветеринарії. Відтак порішено деякі справи біжучі і ухвалено отсї резолюциї: 1) Старати ся о придбане як найбільше членів для товариства; 2) попирати гуртовну продаж бараболь і товарів; 3) причиняти ся до розвитку спілки для збуту худоби; 4) Віче ухвалило повне признанє і подяку для Вп. п. Олесницкого за сьвітлу оборону стану хлїборобского.

— **З зелїзниці.** Пристанок особовий Маґаля на шляху Жучка-Новоселиця на Буковині поміж стациями Садагора і Боян отворено дня 15 жовтня с. р. також для руху товарового в цїловозових наборах. О дозвіл ладованя на тім пристанку треба подати до ц. к. Управи руху в Чернівцях.

Телеґрами.

Відень 28 жовтня. В палатї послів вела ся дальше дискусия буджетова. Промавляв насамперед мінїстер скарбу Маєр і відпер закиди, мов би то цифри буджету були фальшиві.

Пекін 28 жовтня. Вчера виконано замах на мінїстра комунікаций, котрий лиш чудом уйшов смерти і сховав ся в посольство Сполучених Держав, звідки під охороною 10 вояків пішов на дворець і виїхав до Тиенцину.

Петербург 28 жовтня. На інавґурацийнім засїданю думи поставлять социяльні демократи і жовтняки інтерпеляцию в справі замаху на Столипіна і зажадають признаня тої ітерпеляциї за наглячу.

Константинополь 28 жовтня. Урядово доносять о борбі під Тріполїсом дня 23 с. м.: Після телеґрами полковника Нехет-беді борба тревала 9 годин. Сусїдне населенє брало участь борбі помагаючи Туркам. Погибло 400 Італїянців, богато єсть ранених. Турки здобули 100 мулів, оружиє і пров янт.

Льондон 28 жовтня. З Мальти доносять: Після приватних вістий з Тріполїса, збройні сили Турків і Арабів ростуть з дня на день і числять вже 60.000. Італїянцї з великим трудом ставили опір. Бунт в містї Тріполїсї здушено аж по завзятій борбі, в котрій погибло 180 Італїянців. День в день виконувано около 40 вироків смерти на Арабах.

Пекін 28 жовтня. Амбасадори анґлійский, француский, німецкий і посол Сполучених Держав поробили у хіньского правительства кроки, щоби відправленого мінїстра комунікаций не повішено.

Цїна збіжа У Львові.

дня 27-го жовтня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·—	до	12·20
Жито	9·60	„	9·80
Овес	8·10	„	8 30
Ячмінь пашний	7·70	„	8·20
Ячмінь броварний	8·50	„	10 —
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	8·50	„	9 25
Бобик	8·50	„	8·70
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	95·—	„	110·—
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	70·—	„	75·—

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.